

Ύμνος στὴν Περσεφόνη

Μία κοίτη στὴν κρήνη κὶ δὶς ἰκμάδα
κὶ πέτρα μωαλίσκη βελήθη ἐάν σπυλάη,
Ἥλιος δὲ καλεῖ καὶ δίδει Πιακάδα
κραταῖ ἐλιθίδα καὶ δίδειν μισαλάη.

Τούτ' ἢ δέτρα καὶ τούτο ἔο γῶμα
δαυρίδα χίναρ καὶ δὴ βουε βρέχη
ἐαυτοὺς ἐν ἴθραν καὶ ἴονε αὐόμα
ἐ' ἀνδρῶσος ἀνδρῶσος αὐ' ἀπνοσά μερῆ.

Τούτος ὁ γόσος κραταῖ τὴν ἐλιθίδα
δῶρα μετ' ἐδῶσε ἔο φως καὶ τὴν δὴ ζῶν
βρῆκε ὁ Ἄραδος βαβίλειο δαυρίδα
καὶ ἴθραν' ὅσοι μετ' κέρηδ καὶ χίσοι ζῶν. } ρ

Τούτος ὁ γόσος καὶ τούτο ἔο γῶμα
ἐνὰ ἐλῶν ἴναρ μ' αὐτοὺς πούκων ἴθρα
μῆτον ἐδῶ με θάιδια καὶ μ' ἐγγόνια
κ' ἡ ἰσῶρια δὴ αὐτοὺς θα μιθῆβει.

Γένιος καὶ αἰώνος χίναρ ἐνὰ
θαλαίφρα ἐδῶσαν. ἴαοὺς καὶ ἴρηκεῖες
χίναρ' εἶχαν ὅσῳ τὰ μῶνα βραμῆνα
ὅσῳ ἀνταρῶδινες μῶναρ ἀζῆες.

ΑΡΙΩΝΕΣ

Οδός Φιλοκύπρου Κατ. 4D/E/Z
Alexander Center Block B
Λεμεσός - Κύπρος
Τηλ: 25749058, 99687857, 99843514
Φαξ: 25749169
3032 Λεμεσός - Κύπρος

Λαλούν τ' ανδόνια

Λαλούν τ' ανδόνια και πλαυτ' ίτω
ανθών τα ρόδα και μεθώ,
το φορμαράκι και βεντ' ίτω
και μολύχεται να φρεπλαθώ. } dis

Μια μαγεμένη ανατριχίλα
με άφριμένει κάθε αυτί.
θαρρώ πως βράσω ανδούς και ψύλλα } dis
κι αυτών ρίζες μέσ' τη σι.

Κάθειο μεθεί και άσσω τρέλλω
κ' όσια ανοιζι' τικη σαρα,
μαη' μ' αυτί μου φέρνεις έλα } dis
κ' άλλα τα κοίλω μια φορά.

Το Ρινάκι

Μεσ' της ρίλας το δέντρο
καίεται μια λυδερή,
μεσ' της ρίλας το δέντρο
καίεται μια λυδερή.

Αχ' Ρινιώ Ρινάκι μου
Ρινάκι μου Ρινιώ Κατερινάκι μου. } εις

Πλέκει με χρυσό δαίταρι
δεκαοκτώ λουδιών το κάνει,
Πλέκει με χρυσό δαίταρι
δεκαοκτώ λουδιών το κάνει

Αχ' Ρινιώ Ρινάκι μου
Ρινάκι μου Ρινιώ Κατερινάκι μου } εις

~~Πλέκει το~~
~~φάττε~~ και κρούεται το
και δια μένα φύλαξε το,
~~Πλέκει το~~
~~φάττε~~ και κρούεται το
και δια μένα φύλαξε το.

Αχ' Ρινιώ Ρινάκι μου
Ρινάκι μου Ρινιώ Κατερινάκι μου. } εις

Μαγιοπούλα

Είχα φυτέψει μια πορτοκαλιά
που την εζήλευε όλη η γειτονιά,
που την εζήλευσε όλη η γειτονιά
είχα φυτέψει μια πορτοκολιά.

Πρωϊ-πρωϊ την πότιζα φιλιά
το δειλινό την πήρανε τα πουλιά,
το δειλινό την πήρανε τα πουλιά
πρωϊ-πρωϊ την πότιζα φιλιά.

Ρεφραίν

Αχ' Μαργαρίτα Μαγιοπούλα
αχ' Μαργαρίτα Μαγιοπούλα
αχ' Μαργαρίτα μάγισσα.

Στο παραθύρι στέκοσουν

Στο παραθύρι στέκοσουν
κι' οι δυνατές σου οι πλάτες
βράζαν τα χέρια απ' τις φασκιές } δις
η θάλασσα κι' οι στράτες

Κι' ο ίσκιος σου σαν Αρχάγγελος
πλημμύριξε το σπίτι
κι' είχε σταθεί σου στη Τιξείγα } δις
σκιά τ' αποσπερίτη

Κι' ήταν το παραθύρι μας
η θύρα όλου του κόσμου
κι' έβγαξε στον Παράδεισο } δις
που τ' άστρα ανθίζαν φως μου

Κι' ως στέκοσουν και κοιτάζεις
το λιόγερμα να λάμπει
σαν τιμονιέρης φάνταζεις } δις
κι' η κάμαρα καράβι.

Και μέσ' το χλιο και γαλανό
τ' απόβραδο για λέσα
αρμένιζες στη σιγαλιά } δις
του γαλαξία μέσα.

Και το καράβι βούλιαξε
κι' έσπασε το τιμόνι
και στου πελάγου το βυθό } δις
πλανιέμαι τώρα μόνη.

ΝΥΧΤΕΡΙΔΑ

Μια νυχτερίδα στη σκέπη φυλάει
το σπιτικό μου (δισ)

Ποιος άραγε ^ωθα σου πει να μάθεις /
τον καιμό οοοο μου

Ρεφρέν

Σου στέλνω χαιρετίσματα και ο
άνεμος τα παίρνει κι αν πέσουνε
μεζ τα κύματα πίσω ξανά τα φέρνει

Μετρώ τις μέρες που περνούν
κι αυτές που ήσουν κοντά μου (δισ)

Μα βλέπω ίδια πως πονούν τα
μάτια κι η καρδιά αααα μου

Ρεφρέν

ξανά

Ζήτω το γέλιο

Ήλθε πάλι το τρελό μας καρναβάλι
μεσ' την πόλη του κεφιού και του γλεντιού.

Τρέξτε όλοι σας με ξεγνοιασιά
μασκαρευτείτε όλοι παιδιά
στου Καρναβαλου τη φωτιά.

} 515

Θ' ακουστούν και φέτος πάλι μελωδίες
ξαναζεί η ~~αθάνατη~~ αθάνατη μας Λεμεσός.

Να κι' οι κανταδόροι από ψηλά ~~σκορπούν~~
σκορπούν τραγούδια γιορτινά
για σας που ζείτε τη χαρά.

} 515

Διώξτε κάθε λύπη σας και στεναχώρια
ρίξτε σερπατίνες μα και κομφετί
και βροντοφωνάξτε όλοι παιδιά
ζήτω το γέλιο η ξεγνοιασιά
ζήτω το γέλιο η ξεγνοιασιά.

} 515

Καρναβάλι σαν θάχουν να πουν

Και φέτος το Καρναβάλι
μας δίνει χαρά και ζωή
βραδυές μαγικές μας χαρίζει
και στ' όνειρο μας προσκαλεί
Στη Λεμεσό μας και πάλι
χορός μασκαράτα κι' εσείς
στις πίστες σας σβούρε γυρνάτε
τραγούδια ρυθμός μουσική.

} Γίς.

Στο μαγικό μας τον κόσμο
ελάτε κοπιάστε κι' εσείς
τραγούδια μαζί μας να πήτε
τραγούδια που θέλει η ψυχή
και στις χορδές της κιθάρας
που ανάλαφρα οι νότες κυλούν
αφήστε τις έγνοιες να φύγουν
οι Αριόνες σας τραγουδούν.

} Γίς.

Καρναβάλι σας θάχουν να πουν
μόνο εσένανε θα θυμηθούν.
Λεμεσός μου είσαι φως μου
το καμάρι του κόσμου
όλες κι' όλοι για σε τραγουδούν.

} Γίς

Οι Αριόνες σας τραγουδούν
και μαζί σας το κέφι σκορπούν
κάντε πρίμο σεγόντο
μόνο αφήστε τον πόνο
οι Αριόνες σας τραγουδούν.
Καρναβάλι σας θάχουν να πουν

Λεμεσιανό Καρναβάλι

Ήλθε πάλι καρναβάλι
με κέφι μικροί μεγάλοι
στο χορό στην παραζάλη
και φέτος νάμαστε πάλι
Λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα
με κέφι μικροί μεγάλοι
λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα
Λεμεσιανό Καρναβάλι

Ζήσε Λεμεσός μου πάλι
τ'ώραίο σου Καρναβάλι
σκόρπισε χαρά μεγάλη
κοντά σου νάμαστε πάλι.
Λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα
με κέφι μικροί μεγάλοι
λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα
Λεμεσιανό Καρναβάλι

Βιολιά μαντολίνα κιθάρες
αγάπες κρυφές και λαχτάρες
στις πίστες θ' αγκαλιαστούμε
και το χορό θα ριχτούμε.
Ζούμε και πάλι, το Καρναβάλι.

Τραγούδι γλέντι και χορός

Τραγούδι γλέντι και χορός
και φέτος πάλι Λεμεσός μου είσαι σταθμός
με τους μασκαρεμένους σου
στους δρόμους να γυρνάνε,
μπαλκόνια φίσκα από παιδιά
ντυμένα μεσ'τα χρώματα
με ξεγνοιασιάς χαμόγελα
και να χοροπηδάνε.

Ρεφραίν

Ζούμε και πάλι
τη χαρά τη ξεγνοιασιά
που εσύ γλυκειά μας Λεμεσός
μας χάρισες ξανά.

Τραγούδι γλέντι και χορός
και φέτος πάλι Λεμεσός μου είσαι σταθμός
μ'όλους τους κανταδόρους σου
τραγούδια να σκορπάνε,
ο κόσμος τραγουδάει μαζί
σ'αυτή την όμορφη γιορτή
το καρναβάλι ξαναζεί
κι'όλοι χειροκροτάνε.

Μικρή Ζακυνθινιά

Μικρή Ζακυνθινιά
Γαλανομάτα
Το βράδυ στις εννιά
Έβγα στη στράτα,
ω, ω, ω, ω, ω
ω, ω, ω, ω, ω.

Μικρή Ζακυνθινιά
γαϊτανοφρύδα
το βράδυ στις εννιά
Ούτε σε είδα,
ω, ω, ω, ω, ω
ω, ω, ω, ω, ω

Ρεφραίν

Έλα να με ξεστάνεις
με της αγάπης σου τη φωτιά
φεύγω στη ξενιτειά
αύριο με χάνεις.

} 415

Η μοντέρνα η Αθήνα

Στην μοντέρνα την Αθήνα
δεν μοσχοβολούν τα κρίνα
Κι' η παλιά γλυκειά λατέρνα
δεν περνάει απ' την ταβέρνα

Τζιτζιφιές και Φαληράκι
τώρα παίζει μπουτουκάκι
Κι' όταν βγει το φεγγαράκι
βόλτα πάει στο Κολωνάκι

Ρεφραίν

Πούσαι όμορφη Αθήνα
που ανθίζανε τα κρίνα.
Κι' οι μικρές με κρινολίνα
βγαίνουμε στις γειτονιές.
Τώρα βγαίνουμε με μίνι
τίποτα δεν έχει μείνει
Κι' η Αθήνα έχει γίνει
μπουλουξού απ' τις πεννιές.

Λεμεσός μάνα μεγάλη

Λεμεσός, τραγούδι και χορός
διασκέδαση πιωτό
και μασκαράτα.

Σε ρυθμούς γλυκούς νοσταλγικούς
τραγούδια μόνο ακούς
γλεντούν τα νειάτα.

Ρεφραίν

Όλοι για σένα τραγουδούν
διώχνουν βάσανα καημούς
καρναβάλι ήλθες πάλι
Λεμεσός μάνα μεγάλη

Στον ντουινιά υπάρχει μόνο μια
αγάπη στην καρδιά
η Λεμεσός μας.

Μας σκορπάει γέλιο και χαρά
σε κάθε αποκριά
είν' ο σταθμός μας.

Ρεφραίν το ίδιο

Κεφαλονίτισσα

Μια Κεφαλονίτισσα
μεσά απ'τα Άργοστόλι
μια Κεφαλονίτισσα
και πώς να σας το πω.
Μια Κεφαλονίτισσα
μούδωσε περίστροφο
να πάω να σκοτωθώ.

Μια Κεφαλονίτισσα
κάποιο μεσημέρι
μια Κεφαλονίτισσα
και πώς να σας το πω.
Μια Κεφαλονίτισσα
μούδωσε μαχαίρι
Άγιε μου Γεράσιμε
για να μαχαιρωθώ.

Ρεφραίν

Ντόνα, μαντόνα γλυκειά Κεφαλονίτισσα
Ντόνα μαντόνα με πίκρανες πολύ
Όχι κυρά μου όχι πιστόλι-μαχαίρι, δε σου ζήτησα
Όχι κυρά μου όχι σουζήτησα φιλί.

Άρνηση

Στο περιγιάλι το κρυφό
κι' άσπρο σαν περιστέρι
διψάσαμε το μεσημέρι } *δύο*
Μα το νερό γλυφό.

Πάνω στην άμμο τη ξανθή
γράψαμε τ' όνομα της
ωραία που φύσηξε ο μπάτης } *δύο*
Και σβήστηκ' η γραφή.

Με τι καρδιά με τι πνοή
τι πόνους και τι πάθος
πήραμε τη ζωή μας λάθος } *δύο*
κι' αλλάξαμε ζωή.

Η Γοργόνα

Στην απά στην απά στην απάνω γειτονίτσα
στην απάνω γειτονίτσα
Μ'αγαπά μ'αγαπά, μ'αγαπάνε δυο κορίτσια
στην απάνω γειτονίτσα.

Ρεφραίν

Μα εγώ μα εγώ μα εγώ πονάω γι'άλλη
μα εγώ πονάω γι'άλλη
για γοργόνα στ'ακρογιάλι

Φυλαχτό φυλαχτό φυλαχτό με τ' άγιο ξύλο
φυλαχτό με τ' άγιο ξύλο.
Που θα βρω που θα βρω που θα βρω για να της στείλω
φυλαχτό με τ' άγιο ξύλο.

Φυλαχτό φυλαχτό φυλαχτό να τη φυλάει
φυλαχτό να τη φυλάει
και ας μη με αγαπάει.

Η Φραγκόκλησα

Κρατούσες στα χείλη
γλυκειά φουσαρμόνικα.

Γινήκαμε φίλοι
σε λέγανε Μόνικα.

Παληό καλοκαίρι
Κοντά στη Φραγκόκλησα
σου πήρα το χέρι
στο χέρι μου τόκλεισα

Ρεφραίν

Κοίταμε για να γινώ
δυνατός σα τη φωτιά
όμορφος σαν δειλινό
να σου κλέψω την καρδιά

} 515

Παιδί θλιμμένο

Συχνά περνούσα λυπημένος τις βραδυές
κί'ανα σ'αγαπούσα μόνο πίκρα είχα κερδίσει
παιδί θλιμμένο τη ζωή μου είχα κεντήσει } *δίσ*
με τη βελόνα που ματώνει τις καρδιές.

Συχνά κοιτούσα την πλανεύτρα σου ματιά
αυτή που μ'έκανε και δεν μπορώ να σβήσω
παιδί θλιμμένο τη ζωή μου να μισήσω } *δίσ*
αφού μου άναψες του έρωτα φωτιά.

Συχνά στο σπίτι μου γυρνούσα το πρωί
έκλαιγε η μάνα μου που είχα καταντήσει
παιδί θλιμμένο που τα πάντα έχει αφήσει } *δίσ*
χωρίς εσένα πια δεν ήθελα ζωή.

Η Βαρκούλα

Ασήμι χύνεται απ' το φεγγάρι
μέσα στη θάλασσα τη γαλανή
και ο Σαρωνικός χαμογελάει
σε μια βαρκούλα χωρίς πανί.

Ρεφραίν

λα, λα, λα, λα, λα, λα
λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα
και το φεγγάρι χαμογελά
λα, λα, λα, λα, λα, λα
λα,λα,λα,λα,λα,λα
και η βρακούλα αργοκυλά.

Επανάληψη κουπλέ και ρεφραίν.

Ζούσα μοναχός

Ζούσα μοναχός χωρίς αγάπη
κι' όλα γύρω μου ήταν σκοτεινά
και θλιμμένος τις βραδυές γυρνούσα
στ' άχαρου σπιτιού μου τη γωνιά.

Τώρα όλα γύρω μου γελούνε
κι' απ' αγάπη όλα με μεθούνε
σαν φιλώ γλυκά τα δυο σου χείλη
πούναι σαν τριαντάφυλλα τ' Απρίλη.

Έλα και γλυκό κρασί να πιούμε
κι' έτσι με χαρά οι δυο να πούμε
της αγάπης τ' ομορφοτραγούδι
πούναι σαν της άνοιξης λουλούδι.

Γεια σου χαρά σου Βενετιά

Γειά σου χαρά σου Βενετιά
πήρα τους δρόμους του νοτιά
κί' απ' το κατάρτι το ψηλό
τον άνεμο παρακαλώ.

Γειά σου χαρά σου Βενετιά
βγήκα σε θάλασσα πλατειά
και τραγουδώ στην κουπαστή
σ' όλο τον κόσμο ν' ακουστεί.

Φύσ' αεράκι φύσαμε
Μη χαμηλώνεις ίσαμε
Να δω γαλάζια εκκλησιά
Τσιρίγγο και Μονεμβασιά.

Φύσ' αεράκι φύσαμε
μη χαμηλώνεις ίσαμε
να δω στην Κρήτη μια γιορτή
πούχω μανούλα κι' αδελφή.

Ο γάμος

Σήμερα γάμος γίνεται - δις
σ'ωραίο περιβόλι } δις
σ'ωραίο περιβόλι. }

Σήμερ' αποχωρίζεται - δις
η μάνα από την κόρη } δις
η μάνα από την κόρη. }

Γαμπρέ τη νύφη ν' αγαπάς - δις
να μην την εμαλλώνεις } δις
να μην την εμαλλώνεις. }

Σαν το βασιλικό στη γη - δις
να την εκαμαρώνεις } δις
να την εκαμαρώνεις. }

Σήκω περήφανε αητέ - δις
κί' άνοιξε τα φτερά σου } δις
κί' άνοιξε τα φτερά σου. }

Να πεταχτεί η πέρδικα - δις
πούχεις στην αγκαλιά σου } δις
πούχεις στην αγκαλιά σου. }

Τα καραβάκια

Στο Πόρτο-Χέλι στην Ερμιόνη
Κι από την Κόστα στον Γαλατά
Κάνουν σινιάλο απ το τιμόνι
Τα καραβάκια στον Ματαπά

Την τράτα λεν Μαρίτσα
Την σκούνα Βαγγελή
Σουλτάνα την μαούνα
Την βάρκα Παντελή
Σουλτάνα την μαούνα
Την βάρκα Παντελή
Την τράτα λεν Μαρίτσα
Την σκούνα Βαγγελή

Από την Ύδρα στο Κάβο Ντόρο
Στην Σαλαμίνα Μονεμβασιά
Καραβοκύρη έχουν μαγκιόρο
Τα καραβάκια με τον βοριά

Την τράτα

Απ το Τσιρίγο και την Ραφήνα
Κάβο Κολώνες και Ωρωπό
Γοργόνες φτιάχνουν στην λαμαρίνα
Τα καραβάκια με τον αφρό

Την τράτα

Το ακορτεόν

Στη γειτονιά μου την παλιά είχα ένα φίλο
που ήξερε και έπαιζε ακορτεόν.

Και σαν τραγούδαγε φτυστός ήταν ο ήλιος
Φωτιά στα χέρια του έπαιρνε τ'ακορτεόν.

λα, λα, λα, λα

λα, λα, λα, λα

λα, λα, λα, λα

λα, λα, λα, λα

Μα ένα βράδυ σκοτεινό σαν όλα τ'άλλα
κράταγε τσίλιες παίζοντας ακορτεόν.

Γερμανικά καμιόνια στάθηκαν στη μάντρα
και μια ριπή σταμάτησε τ' ακορτεόν.

λα, λα, λα, λα

λα, λα, λα, λα

λα, λα, λα, λα

λα, λα, λα, λα

Αρχινημένο σύνθημα πάντα που μένει
όποτε ακούω από τότε ακορτεόν.

Κι' έχει σαν στάμπα τη ζωή μου σημαδέψει
δε θα περά(σει), δε θα περάσει ο φασισμός.

λα, λα, λα, λα

λα, λα, λα, λα

λα, λα, λα, λα

λα, λα, λα, λα

Ο δρόμος

Ο δρόμος είχε τη δική του ιστορία
κάποιος την έγραψε στον τοίχο με μπογιά.

Ήταν μια λέξη μοναχά, ελευθερία,
είπανε όμως πως την έγραψαν παιδιά.

Λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα,

λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα

λα, λα, λα, λα, λα, λα

λα, λα, λα, λα, λα,

λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα,

λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα

λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα.

Τις Κυριακές από νωρίς στα καφενεία
ύστερα γήπεδο στοιχήματα, καβγά.

Ο τοίχος έγραψε μοναδική ευκαιρία
εντός πωλούνται πάσης φύσεως υλικά.

Λα, λα, λα κλπ.

Ύστερα κύλισε ο καιρός κι' η ιστορία
πέρασαν εύκολα απ'τη μνήμη στην καρδιά.

Ο δρόμος είχε τη δική του ιστορία
είπανε όμως πως την έγραψαν παιδιά.

Λα, λα, λα κλπ

Η παλιά γειτονιά

Σε μια γειτονιά φτωχική
ο νους μου συχνά τριγυρίζει
και κάποιες χαρές που περάσαμε
μου θυμίζει.

Κι' ως τώρα ακόμ' από 'κει
ποτέ δεν περνά λιμουζίνα
ψηλά στα μπαλκόνια γαρύφαλλα
Κι' άσπρα κρίνα.

Ω' , ω, ω, ω, ω, ω,
μενεξές το πρωινό
Ω' , ω, ω, ω, ω, ω,
κι' απαλό το γλυκό δειλινό.

Παράθυρο μισόκλειστο
της πρώτης μου αγάπης συνήθεια
του έρωτα η πρώτη χαρά
και η πρώτη ζήλεια.
φεγγάρι ασημί γελαστό
πως παίζεις στις λεύκας τα κλώνια
στα τόσο ωραία κι' αξέχαστα
αυτά τα χρόνια.

Ω' ω, ω, ω, ω, ω
Μια κιθάρα στο στενό
Ω' , ω, ω, ω, ω, ω,
με σκοπό, ένα έρωτ' αγνό.

Να ξεχάσω ποτέ δε μπορώ
τον παλιό τον καλό τον καιρό
μια γωνιά στην παλιά γειτονιά

}

δισ

Στο σοκκάκι που μεγάλωσες

Αχ'νάταν η Αθήνα πασχαλιά
κί'η Ελευσίνα κόκκινο γεράνι
θα σούβαλα λουλούδια λουλούδια στα μαλλιά } δις
σαν βγαίναμε στου ήλιου το σεργιάνι }

Ρεφραίν

Στο σοκκάκι που μεγάλωσες Τασία
τώρα δένδρα δεν υπάρχουν με φυλλώματα
μόνο σκόνη παγωνιά, παγωνιά και υγρασία } δις
και μας πνίγουν τα δεκάξη τα πατώματα }

Αν είχε η Αθήνα μια σκεπή
να χτίσουμε φωλιά τα χελιδόνια,
θα'ρχόμουνα ξανά, ξανά μ' ένα φιλί } δις
Να βγούμε στου ονείρου τα μπαλκόνια }

Ρεφραίν (το ίδιο)

Με τ' άσπρο μου μαντήλι
θα σ' αποχαιρετίσω
και για να μούρθεις πίσω
στην εκκλησία θα μπω.
Θ' ανάψω το καντήλι
και το κερί θα σβήσω
τα μάτια μου θα κλείσω
και θα σ' ονειρευτώ.

Γιατί 'σαι λυπημένο
και δεν μιλάς κι' εσύ;
πουλί ταξιδεμένο
σε μακρινό νησί

σόλο

Λα, λα, λα, λα, λα
λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα,
λα λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα,
λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα
Λα, λα, λα, λα, λα
λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα,
λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα,
λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα, λα

Είχα τα δυο σου χείλη
παντοτεινό μου ταίρι
μα της καρδιάς τ' αστέρι
μην παίρνεις από 'δω.
Σου χάρισα κοχύλι
να το κρατάς στο χέρι
ως τ' άλλο καλοκαίρι
που θα σε ξαναδώ.

Γιατί 'σαι λυπημένο
και δεν μιλάς κι' εσύ;
Πουλί ταξιδεμένο
σε μακρινό νησί.

Εισαγωγή (μελωδία)
Πρώτη στροφή
Ρεφραίν
Λα, λα, λα κλπ

Τα Σπίτια είναι Χαμηλά

Μην κλαις και μη λυπάσαι που βραδυάζει
εμείς που ζήσαμε φτωχοί,
του κόσμου η βροχή δεν μας πειράζει,
εμείς που ζούμε μοναχοί.

Ρεφραίν

Τα σπίτια είναι χαμηλά,
σαν έρημοι στρατώνες.

Τα καλοκαίρια μας μικρά δις
κι'ατέλειωτοι χειμώνες

Μην κλαίς και μην φοβάσαι το σκοτάδι,
εμείς που ζήσαμε φτωχοί,
του κόσμου η απονιά δεν μας τρομάζει,
θα έλθει και για μας μια Κυριακή.

Ρεφραίν

Τα σπίτια είναι χαμηλά
σαν έρημοι στρατώνες.

Τα καλοκαίρια μας μικρά δις
κι'ατέλειωτοι χειμώνες

Γέλαγε η Μαρία

Κύλαγε το τσέρκι στην οδό Φιλής
άστραφτε στον ήλιο κάποια τζαμαρία
έπαιρνες την πέτρα δίχως να σκεφτείς
τίναζες το χέρι κάτω η τζαμαρία
~~γέλαγε~~
~~γέλαγε~~ η Μαρία η Μαρία.

Πάνω στο πατίνι με τα ρουλεμά
τρέλλαινες τον κόσμο απ'τη φασαρία
οι νοικοκυραίοι φώναζαν αμάν
τρέχαν να καλέσουν την αστυνομία
γέλαγε η Μαρία η Μαρία.

Κόβαμε διχάλες απ'τη μυγδαλιά
είχαμε ρημάξει τη φτωχή πλατεία
έβαλες σημάδι γλόμπους και πουλιά
και του κύρ-Αλέκου τη χοντρή κυρία
γέλαγε η Μαρία η Μαρία.

Να της πείτε καπετάνιοι χαιρετίσματα

Έχω ένα σπιτάκι πλάϊ στο λιμάνι
κι' ένα μπαλκονάκι μεσ' τα κύματα.
Κάθε που βραδυάζει πυρετός με πιάνει
να της πείτε καπετάνιοι χαιρετίσματα - δις
Ω, ω, ω, ω,
να της πείτε καπετάνιοι χαιρετίσματα.

Κάτω απ' το μπαλκόνι δίπλα στο πορτάκι
χάδια και φιλιά καλωσορίσματα.
Βρέχει και σταλιάζω μόνος στο δρομάκι
να της πείτε καπετάνιοι χαιρετίσματα - δις
Ω, ω, ω, ω,
να της πείτε καπετάνιοι χαιρετίσματα.

Τα ναυτάκια ανάβουν στεριανό τσιγάρο
κι' ύστερα το σβήνουνε στα κύματα.
Μόνο εγώ λιμάνι δε θα βρω και φάρο
να της πείε καπετάνιοι χαιρετίσματα - δις
Ω, ω, ω, ω
να της πείτε καπετάνιοι χαιρετίσματα.

Το κρασί – το κρασί:

Στη γιορτή του κρασιού τραγουδάμε
και γλεντάμε και γλεντάμε
Γύρω οι κήποι λουλούδια γεμάτοι
διακεδάζει κι η φύση μαζί
το κρασί, το κρασί, δίνει κέφι στη ζωή - δις

Ρεφραίν

Σήμανε συναγεμός
Λεμεσός, Λεμεσός.
Δις Είσαι το κέντρο και πάλι Δις
μα κρασί μια καρναβάλι

Απ'την είσοδο μπαίνω και βλέπω
τον βρακά με το γιλέκο.
Ανεμίζει τη βράκα ο μπάτης
κί'οι τουρίστες χορεύουν στουπί
Το κρασί, το κρασί, δίνει κέφι στη ζωή – δις

Ρεφραίν το ίδιο

Δέκα παλληκάρια

Δέκα παλληκάρια στήσανε χορό
στον Καραϊσκάκη το κονάκι.
Πέφτουν τα ντουβάρια από το χορό
κι' από τις πεννιές του Μιχαλάκη.

Και το βράδυ βράδυ ήρθαν μετά' μας
Μάρκος Βαμβακάρης με Τσιτσάνη
σμίξαν τα μπουζούκια και ο μπαγλαμάς
με τον ταμπουρά του Μακρυγιάννη.

Έβαλα ένα βόλι στο καρυόφυλλο
κι' έριξα τη νύχτα να φωτίσει
κι' είπα να φωνάξουν τον θεόφιλο
τον καημό μας για να ζωγραφίσει.

Ρεφραίν

Κι' όλη νύχτα λέγαμε τραγούδια για τη λεβεντιά }
κι' όλη νύχτα κλαίγαμε γοργόνα Παναγιά }

δισ

Η πόλη που ζω

Η πόλη που ζω και που λαχταρώ
η πόλη που ζω και πονάω
μου δίνει φτερά, χαρά στη χαρά
την πόλη αυτή αγαπάω.

Ρεφραίν

Τριαντάφυλλα φίνα γαρύφαλλα κρίνα
και δέσμες λουλούδια σωρό,
στα πόδια σου απλώνω για δεσ πως λιγώνω
για σε Λεμεσός π' αγαπώ.

Η πόλη που ζω και που λαχταρώ
η πόλη που ζω και γλεντάω
μου δίνει ζωή και νέα πνοή
την πόλη αυτή αγαπάω.

Ρεφραίν το ίδιο

Τα δώδεκα μαντολίνα

Θα πάρω δώδεκα παιδιά, δώδεκα παιδιά
δώδεκα μαντολίνα
να τα πληρώνω μάτια μου, μάτια μου
για σένα με τον μήνα.
τα έξη κάθε πρωινό
να σε γλυκοξυπνάνε
και τ' άλλα κάθε δειλινό
από τη γη ως τον ουρανό
σεργιάνι να σε πάνε.

} δις

Θα σπάσω τους καθρέφτες σου, καθρέφτες σου
σαρανταδυό κομμάτια
να βλέπεις να χτενίζεσαι, χτενίζεσαι
μεσ' τα δικά μου μάτια.
Τα ποχτενίδια θα κρατώ
που πέφτουν στην ποδιά σου
και θα τα κάνω αγάπη μου
μαλαματένιο φυλαχτό
να δέσω την καρδιά σου.

} δις

Του Άη Γιάννη

Η σούστα πήγαινε μπροστά
κι' ο μάγκας τοίχο-τοίχο.
Δεν έτυχε στα χρόνια αυτά
τίποτα να πετύχω.

Ρεφραίν (δισ)

Ανάβανε φωτιές στις γειτονιές
του Άη Γιάννη απ' όσα ξέρεις και μου λες
αχ' πόσα τέτοια ξέρεις και μου λες
πούχουν πεθάνει.

Με βάλαν πάνω στην κορφή
στ' αγριεμένο κύμα
Στης Σμύρνης την καταστροφή
στ' άδικο και στο κρίμα.

Ρεφραίν (το ίδιο δισ)

Και που λες Ευτυχία

Αν θυμάμαι καλά, σε είδα στην επαρχία
και μου είπες δειλά, πως σε λένε Ευτυχία
κί έτσι απλά ξεκινήσαμε, τη ζωή να γνωρίσουμε.

Ρεφραίν

Και που λες Ευτυχία, ευτυχία δε βρήκαμε,
λίγα μόνο στοιχεία, ευτυχίας χαρήκαμε.
Δεν μας πέσαν λαχεία, τυχεροί δεν σταθήκαμε
και που λες Ευτυχία, ευτυχία δεν βρήκαμε.

Αν θυμάμαι καλά, είπα έτσι στ'αστεία
πως μου τάξει πολλά τα όνομά σου Ευτυχία
μα πολλά δε ζητήσαμε κί έτσι απλά ξεκινήσαμε.

Ρεφραίν

Και που λες Ευτυχία, ευτυχία δε βρήκαμε
λίγα μόνο στοιχεία, ευτυχίας χαρήκαμε
Δεν μας πέσαν λαχεία, τυχεροί δεν σταθήκαμε
και που λες Ευτυχία, ευτυχία δεν βρήκαμε.

Κουτσή κιθάρα

Τέσσερα πόδια δυνατά

και μια κουτσή κιθάρα

να'χαμε τώρα δυό τσιγάρα } δις
και δύο για μετά

Ρεφραίν

Θάταν ο κόσμος μαγικός

παράδεισος η πλάση,

στου φεγγαριού το τάσι } δις
καφές βαρύς γλυκός

Νάχαμε λέει ένα σουγιά

κι'ένα διπλό καρβέλι

νάχαμε και δυο στάλες μέλι } δις
να γλύκαινε η καρδιά

Ρεφραίν (το ίδιο)

Ένας γαλάζιος ουρανός

παράθυρο και σκέπη,

νάχαμε τρεις δραχμές στην στέπη } δις
και τρεις ο διπλανός.

Ρεφραίν (το ίδιο)

Η Τζαμάϊκα

Κάθε πρωϊ κίναγα να πάω στη δουλειά
φεύγανε σαν πουλιά τα ψαροκάϊκα.

Κάθε πρωϊ σκαρώναμε, μαζί με τον Μηνά
ταξείδια μακρινά ως τη Τζαμάϊκα.

Ρεφραίν

Κί' αρμενίζαμε στα πέλαγα αγάπη μου παληά
κι' ύστερα το βραδάκι μεθυσμενάκι στα καπηλιά
σ' έπινα κοριτσάκι σαν το κρασάκι γουλιά-γουλιά.

Χρόνια στο μεροκάματο κοπίδι και σφυρί
έφτειαξα ένα σκαρί για το χατήρι σου.
Στόλισα στη πριμάτσα του γοργόνα θαλασσιά
κι' έγινα μια βραδυά караβοκύρης σου.

Ρεφραίν

Κί' αρμενίζαμε στα πέλαγα αγάπη μου παληά
κι' ύστερα το βραδάκι μεθυσμενάκι στα καπηλιά
σ' έπινα κοριστάκι σαν το κρασάκι γουλιά-γουλιά.

Σ'αγαπώ

Θα πάρω φόρα απ'το νοτιά
και πριν φανεί τα'αστέρι
θα γίνω περιστέρι
και θάρθω να σε βρω ξανά.
Θα σου κρατώ γαφύφαλλα
βασιλικό στο χέρι
και μεσ' το μερημέρι
καρδιά μου θα στο πω.

Θα βάλω στο δισάκκι μου
σαράντα καλοκαίρια
και της αυγής τα'αστέρια
και θάρθω να σε βρω ξανά.
Κι'αν δεν το θέλει η μάνα σου
καρδιά μου να σε χάσει
ο κόσμος να χαλάσει
θε να σε κλέψω εγώ.

Ρεφραίν

Σ'αγαπώ, θαρθώ το βράδυ-βράδυ
να πιάσω απ'το πηγάδι τ'αμίλητο νερό.
Σ'αγαπώ, θαρθώ στη γειτονιά σου
να κλέψω απ'την καρδιά σου τον αναστεναγμό.

Ένα κορίτσι εις το λαιμό του

Ένα κορίτσι εις το λαιμό του } δις
Είχε κρεμάσει χρυσό βταυρό. }
Σκύβω ο δόλιος να αρογκυνήσω } δις
και κατά λάθος την -ε- φιλήω. }

Είδα ο δόλιος είδω ο τώθος } δις
δεν εθενυήθη κ' έχω χριστιανός; }
κι' αν κ' ανω λάθος εις τα φιληάμου } δις
φταίνε τα χείλη και όχι ο βταυρός. }

Είδα ωραία είδα δροβάτη } δις
έχεις το φόβο μην φιληθής. }
Χρυσό βταυρό εις το λαιμό σου } δις
να μην κρεμάσης πριν απαντηθείς. }

Η Μαργαρίτα

Μια μαργαρίτα έκοψα
στον κήπο σου μια μέρα
κι' εκεί στο παραθύρι σου
εστάθηκα πιο πέρα.
Μαδώντας τα φιλλάκια της
ρωτούσα ένα – ένα
αν μ' αγαπάς δεν μ' αγαπάς
αχ να μου πεις Οϊμένα

Κι' η μαργαρίτα σόπαινε
και δεν μου απαντούσε
στέγνωσε και μαράθηκε
μα' κεί που ξεψυχούσε,
μη με ρωτάς ψιθύρισε
γέρνοντας το κεφάλι
γιατί η αγάπη που ζητάς
αγάπη έχει άλλη.

Και τώρα έρημος φτωχός
με την πικρή αλήθεια
γυρνά στους δρόμους μοναχός
με μια πληγή στα στήθεια
και κλαίω την αγάπη μου
που είχα μεγαλώσει
για τη δική σου την καρδιά
που αλλού την έχεις δώσει.

Ρεφραίν

Αχ! Μαργαρίτα, αχ! Μαργαρίτα
Αχ! Δεν λυπάσαι το δικό μου ~~καμώ~~ *καμώ*
Αχ! Μαργαρίτα πες την αλήθεια
εσύ που νοιώθεις το δικό μου τον καημό
της άγιαρης